

Arrest

nr. 227 842 van 23 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. VAN DOREN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE LIEN *loco* advocaat W. VAN DOREN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 23 april 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 25 april 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 30 september 2016 in Bulgarije en op 7 april 2017 in Slovenië (X).

1.2. Op 5 mei 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat de door verzoeker verklaarde leeftijd in overweging werd genomen, dat een voogd werd toegewezen en dat de voogdij van rechtswege eindigde op 31 oktober 2018.

1.3. Op 28 mei 2018 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, gezien het leeftijdsonderzoek aangaf dat een meerderjarige leeftijd mogelijk was en voorrang werd gegeven aan de geboortedatum die door de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen werd geregistreerd en dat bijgevolg de voogdij van rechtswege verviel.

1.4. Op 6 november 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 28 februari 2019, nr. 217 806).

1.5. Op 26 maart 2019 nam de commissaris-generaal de nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 maart 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 25/04/2017
Overdracht CGVS: 15/06/2017*

U werd een eerste keer door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 29/11/2017 van 9u01 tot 13u02, en een tweede keer op 4/07/2018 van 9u33 tot 11u30. Beide keren werd u bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat Meester Daan Lernout was tijdens het volledige eerste en tweede persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtun te zijn. Uw familie zou afkomstig zijn uit het dorp Batan, district Rodat in de provincie Nangarhar. Zelf bent u geboren in Bara, Pakistan omdat uw ouders daar als vluchtelingen verbleven. Ze verlieten Afghanistan ten tijde van de oorlog met de Russen en registreerden zich als vluchtelingen in Pakistan. U kon naar Pakistan naar school gaan maar stopte hiermee toen jullie naar Afghanistan terugkeerden. Uw vader werkte als vrachtwagenchauffeur tussen Kabul en Pakistan. Jullie keerden zo'n vier à vijf jaar voor uw vertrek naar België met het ganse gezin naar Rodat terug omdat jullie als Afghaanse vluchtelingen steeds werden lastig gevallen door de Pakistaanse politie. Ook veroorzaakte de extremistische organisatie Lashkare- Islam van Mangal Bagh voor veel onrust en problemen in de regio. Zelf werd u eens door mannen van die beweging geslagen.

U kon in Afghanistan niet meer naar school gaan omdat uw vader dit niet goed vond en er geen veiligheid was. U volgde wel koranlessen. Af en toe werkte u op de velden en hielp u uw vader in zijn winkel. Zo'n drie jaar geleden is uw vader een natuurlijke dood gestorven en namen uw ooms de zorg voor het gezin op zich. Uw oudere zus R. huwde tweeënhalve jaar geleden en ging in een ander dorp in Rodat wonen. Door de stijgende onveiligheid in uw regio en de aanwezigheid van de taliban besloot u uiteindelijk Afghanistan te verlaten en naar Europa te reizen. Mensen werden in de regio gedood door de taliban en u vreesde ooit zelf slachtoffer te worden.

Uw oom aan moeders zijde regelde vervolgens Afghanistan en reisde naar Europa via onder meer Iran, Turkije en Griekenland. Uw reis duurde ongeveer 8 maanden. Uw vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 30 september 2016 en in Slovenië op 7 april 2017. U verliet deze landen omdat u er slecht behandeld werd en reisde verder naar België. Uw laatste contact met uw moeder was toen u in Servië verbleef. U diende hier op 24 april 2017 een verzoek om internationale bescherming in als niet-begeleide minderjarige.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: uw originele Pakistaanse Proof of Registration voor Afghaanse vluchtelingen, uw originele taskara, de originele taskara's van uw vader en grootvader, een 'school leaving certificate' dd. 6/12/2017 op uw naam, en de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd.

Op 6 november 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende minderjarigheid, uw verblijf in de regio Rodat in Nangarhar, en uw asielmotieven. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 28 februari 2019 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omdat door een administratieve vergissing geen inzage van het dossier was gegeven of de gevraagde stukken niet waren overgemaakt aan uw advocaat.

Er werd door het CGVS vervolgens een nieuwe beslissing genomen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Hoewel het CGVS eerst van oordeel was dat er in uw hoofde als niet-begeleide minderjarige bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen, dient er te worden vastgesteld dat u de asielinstanties hebt misleid inzake uw werkelijke leeftijd. Zo werd het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS gehouden in het bijzijn van een voogd en advocaat, en door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, afgenomen. Echter is in de loop van de procedure gebleken dat u valse verklaringen aflegde omtrent uw werkelijke leeftijd en werd de voogdij over u stopgezet, waarna u opnieuw opgeroepen werd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen meer verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan

beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS I p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties ten onrechte heeft voorgedaan als minderjarige verzoeker. U verklaarde immers voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS geboren te zijn in 2000 en ongeveer zestien jaar oud te zijn bij aankomst (DVZ Verklaring p. 4; CGVS I p. 3). Aangezien er twijfels waren aan uw verklaarde leeftijd werd een leeftijdsonderzoek gedaan door de dienst Voogdij dat bepaalde dat u op 28 april 2017 een leeftijd had van 15,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar, waardoor uw verklaarde leeftijd in overweging werd genomen en u als minderjarige niet-begeleide verzoeker een voogd kreeg aangesteld. U legde vervolgens na het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS een Pakistaanse PoR-kaart voor die u toebehoort maar waaruit echter een andere geboortedatum blijkt, namelijk 5 april 1996. Aldus zou u zeker vier jaar ouder zijn dan u zelf beweerde en dan initieel bepaald werd. Na een nieuw leeftijdsonderzoek op basis van dit element werd beslist de voogdij over u op te heffen aangezien u blijkbaar wel meerderjarig was. Desondanks blijft u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat na dit nieuwe leeftijdsonderzoek plaatsvond, beweren toch jonger te zijn: de PoR-kaart zou een foutieve geboortedatum bevatten aangezien uw ouders u destijds in Pakistan ouder zouden hebben opgegeven dan u werkelijk was (CGVS 2 p. 2; 23). Uw moeder zou u dit verteld hebben toen u zich ook vragen stelde over de kaart, zo stelde u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Echter lijkt u op de foto die genomen werd bij registratie bij UNHCR in Pakistan geen 7-jarige jongen, zoals u beweert, maar eerder een adolescent. Bovendien kon u ook beroep indienen tegen de nieuwe leeftijdsbepaling door de dienst Voogdij, wat blijkbaar niet gebeurd is. Het Pakistaanse schoolattest dat uw correcte geboortedatum zou moeten weergeven volgens uw verklaring is niet afdoende als bewijs van uw werkelijke geboortedatum aangezien dit duidelijk een gesolliciteerd document betreft dat pas na uw aankomst in België werd opgesteld (CGVS 2 p. 2). Uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw werkelijke leeftijd zetten uw algemene geloofwaardigheid op de helling.

Er werd eveneens vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen betreffende uw verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient te worden opgemerkt dat u initieel de asieldiensten trachtte te misleiden met betrekking tot uw geboorteplaats en verblijfplaatsen. Zo blijkt u bij aanvang van uw verzoek om internationale bescherming te hebben verklaard geboren te zijn in Batan, district Rodat van de provincie Nangarhar, waar u uw hele leven tot uw vertrek naar België woonde (zie DVZ Verklaring p. 4, fiche MINTEH). Ook tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS stelde u geboren en getogen te zijn in Afghanistan, meer bepaald in Batan, district Rodat van Nangarhar (CGVS I p. 3). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud echter geconfronteerd met uw weinig geloofwaardige verklaringen omtrent uw herkomst en er werd u expliciet de vraag gesteld of u ooit elders heeft verbleven, bijvoorbeeld in Pakistan, waarop u ontkennend antwoordde (CGVS I p. 18). Pas na herhaaldelijk opgemerkt te hebben dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegde inzake uw verblijfplaatsen en nadat u overleg had kunnen plegen met uw voogd en advocaat gaf u uiteindelijk toe niet de waarheid te hebben verteld (CGVS I p. 18-19).

U wijzigde uw verklaring en stelde geboren te zijn in Bara bij Peshawar in Pakistan en er tien jaar te hebben gewoond. De laatste vier à vijf jaar voor uw komst naar België zou u dan in Afghanistan hebben verbleven, meer bepaald in Batan, Rodat (CGVS I p. 19; II p. 7). U zou schrik hebben gehad dat u naar Pakistan zou worden teruggestuurd en zou daarom niet vermeld hebben dat u eigenlijk daar geboren bent en daar een groot deel van uw leven doorbracht. Nochtans kan worden verwacht dat u van bij aanvang van uw asielprocedure waarachtige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt over uw identiteit, geboorteplaats, nationaliteit en eerdere verblijfplaatsen. Na het eerste persoonlijk onderhoud legde u een PoR-kaart voor die moet aantonen dat u inderdaad lange tijd in Pakistan leefde als Afghaanse vluchteling. Na verificatie werd de kaart authentiek bevonden door het CGVS. Echter bestaan er nog steeds ernstige twijfels aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen.

Zo kan er nog steeds geen geloof worden gehecht aan uw bewering de laatste jaren voor uw vertrek naar Europa in het district Rodat van de provincie Nangarhar te hebben geleefd, iets wat u nochtans blijft beweren, ook tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS. U stelt immers met gans de familie te zijn teruggekeerd naar Afghanistan omdat jullie als Afghaanse vluchtelingen problemen hadden met de Pakistaanse politie en wegens de aanwezigheid van de extremistische organisatie Lashkar-e-Islam (CGVS I p. 21; CGVS II p. 6). Uw verklaring over jullie terugkeer naar Afghanistan strookt echter niet met de voorgelegde documenten, met name uw PoR-kaart. Zo blijkt na verificatie van de kaart bij UNHCR dat deze authentiek bevonden werd en bovendien nog steeds geldig is, wat wil zeggen dat de personen gelinkt aan het identificatienummer in ieder geval niet (legaal) teruggekeerd zijn naar Afghanistan. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. U werd met deze vaststelling geconfronteerd, maar blijft beweren wel te zijn teruggekeerd naar Afghanistan en daar tot uw komst naar België te zijn gebleven (CGVS II p. 9). U stelt als uitleg voor het feit dat de kaart nog geldig is dat uw vader jullie niet aanmeldde voor de terugkeer, maar u kan geen aannemelijke uitleg geven waarom hij dit dan niet zou gedaan hebben, zoals verder blijkt. Later tijdens het persoonlijk onderhoud beweert u plots dat uw oom aan vaders zijde die kaarten in Pakistan zou verlengd hebben, iets wat u voordien nochtans niet had vermeld ondanks duidelijke vraagstelling (CGVS II p. 11). Uit objectieve informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt trouwens dat het gezinshoofd wel de kaarten van de andere gezinsleden kan verlengen, maar blijkt nergens dat derden dit kunnen in de plaats van anderen.

Uw verklaringen over deze terugkeer naar Afghanistan zijn bovendien vaag en houden geen steek. Zo stelt u enkel over deze terugkeer dat jullie via Torkham reisden, dat jullie moesten aanschuiven en dat de bagage gecontroleerd werd, meer niet (CGVS II p. 7). U keerde terug met uw ouders, oudste zus, broer I. en zus G. Z. Hoe uw vader de terugkeer voorbereidde weet u niet ("Geen idee"), wat merkwaardig is gezien jullie toch vele jaren in Pakistan hadden geleefd en een dergelijke ingrijpende beslissing niet zomaar wordt genomen. Van UNHCR zou u ook nog nooit gehoord hebben terwijl dit nochtans de organisatie is die instaat voor de hulpverdeling en terugkeer van de Afghanen naar hun land (CGVS II p. 10). U stelt ook dat uw familie geen hulp kreeg van een bepaalde organisatie voor de terugkeer, u weet wel dat er geld werd gegeven aan Afghaanse terugkeerders maar jullie zouden dat niet gekregen hebben. Hierop doorgevraagd waarom jullie geen geld zouden gekregen hebben, geeft u de weinig aannemelijke verklaring dat het druk en warm was en dat jullie lang in de rij moesten staan en daarom maar doorreden (CGVS II p. 10). Gezien Afghaanse terugkeerders een geldsom krijgen om hun terugkeer te faciliteren is uw uitleg dat het te warm en druk was en uw familie dus dit geld zomaar zou laten vallen weinig geloofwaardig.

Zoals al werd opgemerkt tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS is ook uw kennis van uw omgeving in Rodat en van Afghanistan onvoldoende om geloof te hechten aan uw verklaringen omtrent uw verblijf aldaar de laatste jaren voor uw komst naar België.

Zo blijkt u wel enkele namen van steden te kennen in Afghanistan zoals Jalalabad, Kabul, en Laghman maar noemt u ook verkeerdelijk Logar als stad en gevraagd of u Kandahar kent stelt u enkel er al van gehoord te hebben. U kan deze stad echter niet situeren, wat opmerkelijk is gezien dit geen onbelangrijke stad is in Afghanistan (CGVS I p. 10-11). Afgezien van het opsommen van hun naam, kan u overigens over Logar of Laghman in het geheel niets zeggen; u lijkt er zich dan ook niet van bewust te zijn dat dit namen zijn van Afghaanse provincies. U zou de namen wel gehoord hebben van uw vader wanneer hij met de buurman sprak, maar in welke context ze over die plaatsen spraken of wat ze erover zeiden kan u dan weer niet specificeren. Over Jalalabad, waar u één keer zou zijn geweest met uw vader, kan u al even weinig zeggen: u kent geen plaatsen in die stad en kan enkel algemeen zeggen dat andere dorpingen erover zeiden dat het er veilig is en dat er faciliteiten zijn. Gevraagd of u de grensdistricten van Rodat kan noemen geeft u er verschillende correct weer, maar vernoemt u niet Chaparhar en Kama (CGVS I p. 12).

U kent wel verschillende dorpen in het district en min of meer hun ligging en herkent een foto als een plaats in Rodat, maar dit is geen voldoende bewijs van uw verblijf daar gedurende verschillende jaren aangezien u deze kennis ook op een andere manier kan hebben opgedaan.

Verder is het opmerkelijk dat u, gevraagd welke (etnische) groepen niet het Pashtou maar het Dari als moedertaal hebben, hierop geen antwoord weet te verschaffen (CGVS I p.13). Rekening houdend met het belang van clans en stammen in de Afghaanse samenleving is dit bijzonder opmerkelijk.

U blijkt ook maar weinig te weten over belangrijke nationale en lokale figuren in de Afghaanse maatschappij en dagelijks leven. U weet dan wel wie de huidige Afghaanse president is maar kan verder niets vertellen over Ashraf Ghani, zoals zijn herkomst of stam. Wie de vorige president was weet u ook; echter, meer informatie dan de loutere opsomming van zijn naam over hem heeft u eveneens in het geheel niet (CGVS I p. 11). De naam Dostum zegt u ook niets, wat opmerkelijk is aangezien Rashid Dostum toch een bekende ex-jihadleider is en actueel nog een belangrijke rol speelt in het land. Wie aan de macht was in het land voor Hamid Karzai werd aangesteld weet u evenmin. U was jong zegt u, wat echter niet kan aanvaard worden als reden aangezien u ook later van derden kan vernomen hebben hoe de situatie in uw vaderland toen was. Gevraagd of u weet wie Massoud was, verwijst u vreemd genoeg naar de Pakistaanse talibanleider Baitullah Mehsud en niet naar de welbekende voormalige Afghaanse krijgsheer Ahmad Shah Massoud (CGVS I p. 12). Ook wanneer u zijn volledige naam genoemd wordt, stelt u dat dit u niets zegt (CGVS I p. 15). De namen Attaullah Ludin en Gul Agha Sherzai zeggen u evenmin iets, terwijl uit informatie blijkt dat dit twee recente provinciegouverneurs waren van Nangarhar (CGVS II p. 15).

U gevraagd welke gewapende groepen er in uw regio actief waren, verwijst u alleen naar de taliban, terwijl uit objectieve informatie blijkt dat ook Islamitische Staat in de periode dat u er zogezegd woonde aanwezig was in Rodat, en er zelfs gevechten zijn geweest tussen de Afghaanse taliban en IS (CGVS I p. 16). U gevraagd hoe de veiligheidssituatie was in Rodat geeft u de algemene beschrijving dat de taliban er 's nachts waren en overdag de soldaten. U geeft enkele voorbeelden van mensen die gedood werden door de taliban, maar waarom deze lokale personen gedood zouden zijn weet u dan weer niet (CGVS p. 17). Van een aanslag op een moskee in Rodat had u naar eigen zeggen niet gehoord, terwijl er informatie bestaat over een bomaanslag in Rodat in de zomer van 2016 waarbij enkele doden en tientallen gewonden vielen, wat nochtans kort voor uw vertrek moet zijn gebeurd (CGVS II p. 18). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Rodat gelegen in de provincie Nangarhar en hier na een verblijf in Pakistan te hebben geleefd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Rodat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat uw asielmotieven betreft is het verder opmerkelijk dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog andere dingen verklaarde over de reden van uw vlucht uit Afghanistan: daar beweerde u immers dat uw vader, die winkelier was, enkele keren bezoek had gekregen van de taliban die een wapen in zijn winkel verstopten (zie Vragenlijst, punt 5). Toen ze dit een derde keer wilden doen zou u geprotesteerd hebben waarna de taliban u sloegen. Jullie dienden klacht in bij de politie, toen de taliban dit te weten kwamen namen ze uw vader mee waarna ze hem doodden. Uw oom zou vervolgens uw vertrek geregeld hebben. Op het CGVS herhaalde u deze feiten niet, integendeel, u stelde enkel Afghanistan te zijn ontvlucht wegens de algemene onveiligheid te wijten aan de aanwezigheid van de taliban (CGVS I p. 21). Bovendien zou uw vader niet gedood zijn in Afghanistan maar stierf hij drie jaar geleden een natuurlijke dood. Aldus blijkt dat u er niet voor terugdeinsde om de Belgische asielinstanties te misleiden; niet alleen wat betreft uw leeftijd, geboorteplaats, plaatsen van verblijf maar ook inzake asielmotieven. U komt aldus niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus volgens de Vluchtelingenconventie, of de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, a en b.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst.

Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 29/11/2017 en 4/07/2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van dat onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan.

Het volstaat niet om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming is het van uitermate groot belang dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden de laatste jaren wel in Afghanistan te hebben geleefd, meer bepaald in Rodat, Nangarhar, en vandaar naar België te zijn gevlucht (CGVS II p. 10-11).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De overige voorgelegde documenten kunnen evenmin de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin wijzigen. Zoals uit objectieve informatie blijkt, kunnen veel Afghaanse documenten op niet-reguliere wijze verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn vaak niet van authentieke te onderscheiden, zelfs niet door gedegen experts. Uw taskara bezit aldus weinig bewijswaarde aangaande uw identiteit. Dat u deze taskara zou aangevraagd hebben in Rodat, zoals u zelf beweert, kan gezien bovenstaande vaststellingen niet gevolgd worden (CGVS II p. 4). De taskara's van uw vader en grootvader kunnen een aanwijzing zijn van hun identiteit, hier gelden echter dezelfde opmerkingen inzake de bewijswaarde. Het 'school leaving certificate' van de school waar u les volgde in Pakistan zou een bewijs kunnen zijn van uw scholing in Pakistan, iets waar niet aan wordt getwijfeld. Echter dient hierbij te worden opgemerkt dat het document op vraag werd opgesteld na uw aankomst in België, en dat het dus geen begin van bewijs is van uw verblijfplaats de laatste jaren (CGVS II p. 4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, de rechten van de verdediging, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker licht toe als volgt:

"Verwerende partij weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings- status toe te kennen omdat hij zich ten onrechte zou hebben voorgedaan als minderjarige (1), en omdat er geen geloof wordt gehecht aan zijn verblijf in Afghanistan (2).

1. Verwerende partij stelt dat verzoeker zich ten overstaan van de Belgische asielinstanties ten onrechte heeft voorgedaan als minderjarige, en dat deze "bedrieglijke verklaringen" omtrent zijn werkelijke leeftijd zijn algemene geloofwaardigheid op de helling zetten.

Verzoeker wenst hierop te antwoorden dat verwerende partij kennelijk onredelijk oordeelt. Er zijn namelijk minstens drie elementen die de werkelijke leeftijd van verzoeker, met name geboren in 2000 en ongeveer 16 jaar bij aankomst in België, bevestigen. Het betreft: verzoekers eigen systematische verklaringen, de medische leeftijdstest die de Belgische autoriteiten zelf hebben laten uitvoeren en waaruit bleek dat verzoeker inderdaad ongeveer 15,9 jaar oud was bij aankomst in België, en het Pakistaanse schoolattest dat verzoeker voorlegde.

Daartegenover staat als enige de Pakistaanse PoR-kaart waarop een verkeerde geboortedatum staat vermeld. Verzoeker heeft hiervoor als aannemelijke verklaring gegeven dat zijn ouders hem destijds in Pakistan ouder hebben opgegeven dan hij werkelijk was. Verwerende partij motiveert niet waarom deze verklaring niet aannemelijk is. Verwerende partij verwijst enkel naar haar subjectieve opvatting omtrent de foto die zou zijn genomen bij de registratie bij UNHCR in Pakistan: "echter lijkt u op de foto die genomen werd bij registratie bij UNHCR in Pakistan geen 7-jarige jongen, zoals u beweert, maar eerder een adolescent". Hierbij moet ten eerste worden opgemerkt dat uit de stukken die verwerende partij aan het dossier toevoegt nergens blijkt dat de foto van verzoeker die in de PoR databank voorkomt genomen is op het ogenblik van de initiële registratie in 2007, dan wel op een later tijdstip. Uit de toevoeging van broers en zussen van verzoeker die na 2007 zijn geboren blijkt dat er alleszins nog wijzigingen aan de registratie van verzoekers familie zijn aangebracht. Bovendien is de inschatting van verzoekers leeftijd op een foto een louter subjectieve beoordeling door verwerende partij die niet kan worden aanvaard. Zelfs indien deze foto zou zijn genomen in 2007 kan er niet objectief uit deze foto worden afgeleid of verzoeker op dat ogenblik 11 jaar oud was (geboortedatum 05.04.1996 zoals vermeld in de PoR databank) dan wel 7 jaar oud (geboortedatum 2000 zoals verzoeker verklaarde en zoals bevestigd door medische leeftijdstest uitgevoerd door Belgische autoriteiten).

Er moet ook opgemerkt worden dat de volgorde waarin de broers en zussen van verzoeker worden vermeld in het familiebestand overeenstemt met verzoekers verklaringen. Verzoekers jongste broer G.Z. werd als laatste geregistreerd. Dit stemt overeen met verzoekers verklaringen volgens dewelke G.Z. heel klein was bij de terugkeer van de familie naar Afghanistan (CGVS 2, p. 7). De jongste zus van verzoeker, K., komt niet voor op dit overzicht, hetgeen in overeenstemming is met verzoekers verklaringen volgens dewelke zij 3 à 4 jaar oud was op 04.07.2018 (CGVS 2, p. 3), en dus in Afghanistan is geboren. Wanneer hem hiernaar gevraagd werd vermeldt verzoeker correct dat zijn neef en nicht (kinderen van zijn oom S.) Sh. en Sa. mee geregistreerd werden bij zijn familie (CGVS 2, p. 9). In tegenstelling tot wat de protection officer stelt werd verzoeker voordien enkel gevraagd naar zijn broers en zussen, en is het logisch dat hij zijn nicht en neef niet vermeldde.

Met betrekking tot het Pakistaanse schoolattest dat wel verzoekers correcte geboortedatum bevat stelt verwerende partij dat dit niet als bewijs van verzoekers werkelijke geboortedatum kan worden aanvaard aangezien dit een gesolliciteerd document betreft dat na verzoekers aankomst in België werd opgesteld. Deze argumentatie kan echter niet volstaan om de authenticiteit van dit document te betwijfelen. Het document in kwestie is volledig in lijn met verzoekers verklaringen en andere objectieve elementen waar wordt gesteld dat verzoeker werd ingeschreven op 03.04.2007 en de school heeft verlaten op 03.05.2013. Dat dit document op verzoekers vraag werd opgesteld doet niets af aan de bewijswaarde ervan.

In elk geval kan eventuele voortdurende twijfel over verzoekers geboortedatum niet in het al- gemeen zijn geloofwaardigheid ondermijnen, en is verzoeker precieze leeftijd niet bepalend voor de vaststelling van zijn nationaliteit of verblijfplaatsen.

2. Verwerende partij oordeelt ten tweede dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in Afghanistan.

Verzoeker stelt vast dat de Pakistaanse PoR-kaart die hij voorlegde authentiek werd bevonden door verwerende partij, en dat er niet wordt getwijfeld aan verzoekers jarenlange verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan. De enige betwiste periode betreft de laatste vier à vijf jaar voor verzoekers vertrek naar Europa.

Verwerende partij baseert haar standpunt hieromtrent ten eerste op de vaststelling dat uit verificatie bij UNHCR zou blijken de PoR-kaart van verzoeker nog steeds geldig zou zijn. en dat uit objectieve informatie zou blijken dat enkel het gezinshoofd deze kaarten kan verlengen. UNHCR stelt inderdaad dat "they are valid PoR cardholders". UNHCR verduidelijkt echter niet of een verlening nodig was om de geldigheid van de PoR kaarten te behouden, en zo ja wanneer deze verlenging dan zou hebben plaatsgevonden. Verwerende partij laat ook na objectieve informatie hierover toe te voegen, of verdere navraag te doen bij UNHCR. Het enige wat uit de objectieve informatie die verwerende partij heeft toegevoegd blijkt is het volgende: "bij een vrijwillige terugkeer naar met behulp van UNHCR wordt in principe een hoekje van de PoR-kaart geknipt door medewerkers van UNHCR, zodat de kaart ongeldig is

en niet meer gebruikt of doorgegeven kan worden" en "Afghaanse vluchtelingen, die zonder de hulp van UNHCR naar Afghanistan terugkeren, leveren hun PoR-kaarten soms niet in." (COI Focus, p. 9). Aangezien verzoekers familie teruggekeerd is zonder steun van UNHCR, is het niet in strijd met deze informatie dat hun PoR-kaarten nog geldig zouden zijn.

Ten tweede stelt verwerende partij dat verzoekers verklaringen over de terugkeer van zijn familie naar Afghanistan vaag zijn en geen steek houden. Verzoeker wenst hierbij ten eerste op te merken dat hij op het ogenblik van de terugkeer naar Afghanistan slechts 11 à 12 jaar oud was, zodat het zeer aannemelijk is dat hij niet werd betrokken in de planning van deze terugkeer, en in de keuzes die werden gemaakt onder andere met het al dan niet aanvragen van steunmaatregelen. Verzoeker volgde louter de aanwijzingen van zijn vader die als gezins- hoofd alle beslissingen nam. Ten tweede stelt verwerende partij dat UNHCR "de organisatie is die instaat voor de hulpverlening en terugkeer van Afghanen naar hun land" zonder echter enige objectieve informatie toe te voegen van de concrete steunmaatregelen die UNHCR in de relevante periode aanbood en de toegankelijkheid hiervan in de praktijk. Dergelijke informatie is nochtans essentieel om in te schatten of de keuze van verzoekers familie om niet te wachten op dergelijke steun al dan niet geloofwaardig is.

Ten derde beweert verwerende partij dat verzoekers kennis van zijn omgeving in Rodat en van Afghanistan onvoldoende is. Verzoeker wenst hierbij op te merken dat verwerende partij verzoekers kennis van zijn dagelijkse leefomgeving in Rodat probeert te minimaliseren, ter- wijl zij verzoekers minder uitgebreide kennis van Afghanistan in het algemeen tracht uit te vergroten. Nochtans duidt uitgebreide kennis van de eigen leefomgeving meer op een werkelijk verblijf in een bepaalde regio dan algemene kennis.

Zo erkent verwerende partij zelf dat verzoeker wel verschillende dorpen in het district en hun ligging kent, een foto correct herkent als een plaats in Rodat, en verschillende grensdistricten van Rodat correct kan benoemen.

Verwerende partij laat bovendien na melding te maken van volgende informatie die door verzoeker werd vermeld, en die verwerende partij niet weerlegt:

- De namen van bekende moskeeën in verzoekers district (CGVS 1, p. 12)
- De namen van pasthoun stammen in verzoekers district (CGVS 1, p. 13)
- De naam van de laatste districtschef (CGVS 1, p. 13)
- De beschrijving van de weg van verzoekers dorp naar de stad Jalalabad (CGVS 1, p. 14)
- De beschrijving van het Ghazi Amanullah Khan park (CGVS 1, p. 14)
- De locatie van het dichtstbijzijnde ziekenhuis (CGVS 1, p. 16)
- De namen van gewapende groeperingen actief in zijn regio, en de naam van de leider van één hiervan (CGVS 1, p. 16)
- Drie veiligheidsincidenten die plaatsvonden in de periode voor verzoekers vertrek (CGVS I, p. 16-17)

Verzoeker ziet niet in waarom hij deze specifieke lokale kennis "op een andere manier" zou kunnen hebben opgedaan, terwijl hij meer algemene kennis over Afghanistan - die eenvoudiger beschikbaar is - zich niet zou hebben eigen gemaakt.

Verwerende partij stelt dat verzoeker wanneer hem werd gevraagd naar gewapende groeperingen enkel verwijst naar de Taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 16) blijkt echter dat verzoeker eveneens heeft verwijzen naar Hezbi Islami en "Jomaati Islam" (Jamiat-e Islami).

3. In uiterst ondergeschikte orde is verzoeker van oordeel dat deze vaststellingen, voor zover ze bewezen worden geacht, verwerende partij evenwel niet ontslaan van zijn onderzoekplicht inzake de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming, noch van zijn motiveringsplicht dienaangaande.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers Afghaanse nationaliteit en zijn geboorte en jarenlange verblijf Bara in Pakistan niet ter discussie staan. De oorspronkelijke herkomst van verzoekers ouders uit het dorp Batan, in het district Rodat van de provincie Nangarhar wordt als dusdanig evenmin in twijfel getrokken. Enkel het recente verblijf van verzoeker in de regio van herkomst van zijn ouders voor zijn komst naar België wordt in vraag gesteld.

Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een asielrelaas, is de bevoegde overheid niet vrij gesteld van haar opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat.

Verzoeker stelt vast dat niet werd onderzocht of verzoeker een gegronder vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij in de oorspronkelijke regio van afkomst van zijn ouders verbleef voor zijn vertrek uit Afghanistan, doet hieraan geen afbreuk (RvV 28 juni 2018, nr. 206 172)".

2.1.2. In een aanvullende nota van 23 september 2019 legt verzoeker volgende stukken neer:

- een mail van verzoekers advocaat aan UNHCR van 9 april 2019 (stuk 1);
- een brief van V.D.R., "head of the Protection Unit for Belgium and Luxembourg" van 8 juli 2019 (stuk 2).

Hij licht toe als volgt:

"1) Verzoekers raadsman contacteerde op 9 april 2019 UNHCR om meer informatie te verkrijgen over de PoR kaarten van de familie (zie stuk 1). Hierover bestond immers nog onduidelijkheid op het moment dat de beroepstermijn tegen de beslissing van het CGVS verstreek.

Uit het antwoord van UNHCR van 8 juli 2019 (stuk 2) blijkt dat de PoR kaart van verzoeker nog geldig was omdat er op 6 juli 2014 een verlenging werd aangevraagd.

2) Verzoeker wenst open kaart te spelen met Uw Raad, en zich te verontschuldigen door de foutieve informatie die hij heeft verschaft.

Het CGVS maakte een correcte inschatting toen ze oordeelde dat de terugkeer van verzoeker van Pakistan naar het district Rodat (provincie Nangarhar) de laatste jaren voor het vertrek naar Europa, niet geloofwaardig is.

Verzoeker heeft tot aan zijn vertrek naar België, effectief steeds in Bara, Pakistan gewoond. Dit wordt geïllustreerd door de verlengingen van de PoR kaarten op 6 juli 2014.

Verzoeker heeft nooit in Afghanistan gewoond.

Verzoeker geeft aan dat hij vreesde om door de Belgische autoriteiten als een Pakistaans onderdaan te worden beschouwd, en naar Pakistan te worden gerepatrieerd. Daarom verzon hij een terugkeer naar en verblijf in Afghanistan.

Verder is verzoekers vader niet overleden drie jaar geleden. Verzoekers vader werkt als vrachtwagenchauffeur, en transporteert goederen tussen Afghanistan en Pakistan.

Toen verzoeker in 2016 Pakistan heeft verlaten, is zijn gezin naar het district Rodat in de provincie Nangarhar verhuisd. Zijn gezin woont daar nog steeds. De reden voor de vlucht uit Pakistan vormt het feit dat de situatie voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan steeds moeilijker werd, en de politie Afghanen meer en meer lastig viel.

Verzoeker zou graag de kans krijgen om zijn fout recht te zetten, en u te overtuigen van zijn daadwerkelijk verblijf in Pakistan tot zijn vertrek naar Europa. Indien hiervoor de tijd ontbreekt tijdens de zitting, is het misschien aangewezen om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3) Wat betreft de veiligheidssituatie in het district Rodat, gelegen in de provincie Nangarhar, is de volgende nieuwe informatie relevant:

In juni 2019 publiceerde EASO een Guidance Note, waaruit blijkt dat er subsidiaire bescherming cfr. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend voor verzoekers regio van oorsprong Rodat:

"Looking at the indicators, it can be concluded that the degree of indiscriminate violence reaches such a high level in Nangarhar, except the capital city of Jalalabad, that substantial grounds are shown for believing that a civilian, returned to the province, would, solely on account of his or her presence on the territory of the province, face a real risk of being subject to the serious threat referred to in Article 15(c) QD. "

Voorts publiceerde EASO in juni 2019 eveneens het 'Afghanistan Security Situation, Country of Origin Information Report' .

EASO verwijst hierin naar een analyse van UNOCHA in december 2018 met betrekking tot de intensiteit van het conflict op het niveau van de verschillende districten. Op een kaart die de intensiteit van het conflict weergeeft op basis van het aantal veiligheidsincidenten, burgerslachtoffers en conflict gerelateerde verplaatsingen, bevindt het district Rodat zich in de zwaarste categorie^ waarbij er in totaal 5 categorieën zijn voorzien.

"In a map depicting 'conflict severity' in 2018, combining three indicators: armed clashes and air strikes, civilian casualties, and conflict-induced displacements, UNOCHA places the districts of Khogyani, Chaparhar, Dehbala, Batikot and Rodat in the highest category and Jalalabad, Hesarak, Surkhrod, Pachieragam, Achin, Shinwar and Muhmand Dara districts in the second highest category. Behsud, Kot, Goshta, Lalpur, Sherzad and Nazyan are in the third highest category while Kama is in the category below. The remaining districts fall in the two lowest categories.""

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen.

Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan de laatste vier à vijf jaar voor zijn vertrek naar België noch aan zijn asielmotieven.

De argumentatie in het verzoekschrift die betrekking heeft op de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan is niet langer relevant voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming. Thans geeft verzoeker in zijn aanvullende nota van 23 september 2019 immers toe te hebben gelogen over dit verblijf in Afghanistan en verklaart thans dat hij sinds zijn geboorte tot zijn vertrek naar België steeds in Bara in Pakistan heeft verbleven, hetgeen wordt bevestigd door zijn Pakistaanse "*Proof of Registration*" kaart en informatie van UNHCR Pakistan (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 1; Landeninformatie, stuk 28, nr. 2; aanvullende nota 23 september).

Aldus dient vastgesteld dat verzoeker doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming meermaals heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België meermaals heeft aangepast en gewijzigd. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dat hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar heeft verbleven (DVZ-verklaring, stuk 30, p. 4; Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 29, Fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1). Vervolgens hield verzoeker bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud vast aan zijn verklaringen over zijn verblijf in het dorp Batan in Afghanistan vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 16, p. 2-3) tot hij, na confrontatie met zijn ongeloofwaardige verklaringen over dit verblijf, tijdens dit onderhoud uiteindelijk verklaarde te zijn geboren in Pakistan en daar steeds te hebben verbleven tot aan zijn terugkeer naar het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar vier à vijf jaar voor zijn vertrek naar België (*Ibid.*, p. 18-19). Verzoeker hield bovendien vast aan deze verklaringen gedurende zijn tweede persoonlijk onderhoud, hoewel hij meermaals werd geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 10-11). Thans, na confrontatie met een negatieve beslissing, legt verzoeker andermaal afwijkende verklaringen af met betrekking tot zijn verblijfplaatsen, aangezien hij thans verklaart steeds in Bara in Pakistan te hebben verbleven van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België (aanvullende nota van 23 september 2019).

Gezien uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden verblijf in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten die zich in Afghanistan zouden hebben voorgedaan.

De Raad merkt bovendien op dat de door verzoeker neergelegde documenten tevens afbreuk doen aan zijn verklaringen dat zijn familie afkomstig zou zijn uit het dorp Batan, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar, zoals verzoeker beweert in het verzoekschrift, en dat zijn ouders na verzoekers vertrek in Afghanistan teruggekeerd zouden zijn naar deze regio, zoals wordt gesteld in de aanvullende nota van 23 september 2019. De door verzoeker neergelegde Pakistaanse "*Proof of Registration*" kaart, die na verificatie authentiek werd bevonden, vermeldt immers dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit het district Jalalabad in de provincie Nangarhar in Afghanistan (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 1).

De door verzoeker neergelegde taskara's van hem en zijn vader (*Ibid.*, nrs. 2-3) bieden onvoldoende bewijswaarde ter staving van verzoekers herkomst uit Rodat, gezien verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij en zijn vader hun taskara hebben bekomen na hun terugkeer vanuit Pakistan naar Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4-5), waarvan verzoeker thans toegeeft dat deze terugkeer niet waarachtig is. De neergelegde taskara van verzoekers grootvader (*Ibid.*, nr. 4) volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoekers familie steeds in het district Rodat heeft gewoond tot aan hun vertrek naar Pakistan en thans naar daar is teruggekeerd. De Raad wijst hierbij op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 28, nr. 12), met name de "*COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Gelet op verzoekers toegegeven leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan, kan geen bewijswaarde worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde documenten ter bevestiging van zijn herkomst, verblijf en terugkeer naar het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Verzoekers poging om de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming bewust te misleiden met niet-authentieke documenten ondergraaft dan ook zijn geloofwaardigheid en de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten. Bovendien merkt de Raad tevens nog op dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt ter staving van zijn bewering dat zijn familie na zijn aankomst in België teruggekeerd zou zijn naar het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar, zodat deze als een loutere bewering wordt beschouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt om enige (actuele) band met het dorp Batan, in het district Rodat in de provincie Nangarhar aannemelijk te maken.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoeker de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming tevens heeft gepoogd te misleiden met betrekking tot zijn verklaarde minderjarige leeftijd. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dat hij geboren werd op 31 oktober 2000 en aldus minderjarig was (DVZ-verklaring, stuk 30, p. 4). Deze verklaarde leeftijd werd in een beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 25 mei 2017 in overweging genomen omdat deze binnen de marge van het leeftijdsonderzoek viel. Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift aangeeft dat zijn leeftijd bevestigd wordt door zijn eigen verklaringen, het medische leeftijdsonderzoek en het door hem neergelegde Pakistaanse schoolattest, gaat hij echter voorbij aan de nieuwe beslissing genomen door de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 28 mei 2018, waarbij beslist werd dat verzoeker meerderjarig is. De dienst Voogdij van de FOD Justitie merkte in zijn beslissing op dat verzoeker thans een authentieke Pakistaanse "*Proof of Registration*"-kaart bijbrengt waaruit blijkt dat hij geboren is op 5 april 1996 en motiveert als volgt: "*Overwegende de conclusie van het leeftijdsonderzoek van 28 april 2017 dat luidt: 'Het onderzoek van de handpolsradiografie wijst in de richting van een persoon met matuur skelet. Het tandheelkundig onderzoek wijst in de richting van een persoon die 15,9 jaar is waarbij een standaarddeviatie van 1,5 jaar dient in acht genomen te worden. Het 95% betrouwbaarheidsinterval is 13,0 – 18,8 met een kans van 8% dat deze persoon ouder is dan 18 jaar. Het onderzoek van de clavicula-radiografie toont hier aan dat de persoon in kwestie waarschijnlijk een leeftijd rond 20 jaar heeft met een standaarddeviatie van 2 jaar. Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat N.S.Z. op datum van 28-04-2017 een leeftijd heeft van 15,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar'*".

Overwegende dat het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) reeds op 28 april 2017 heeft vastgesteld dat er een onvolledige mineralisatie is van de aanwezige wijsheidstanden is en dat zij op 9 maart 2018 opnieuw hebben bevestigd dat er aanwijzingen zijn van een vertraging in de vorming van de wijsheidstanden. Dat het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) stelt dat men het protocol heeft gevolgd dat zegt dat in geval van tegenstrijdige resultaten tussen de drie testen, in het voordeel van de jongere dient gekozen te worden voor het onderzoek dat de laagste leeftijdsschatting oplevert;

Overwegende dat de drie delen van het onderzoek aantonen dat een meerderjarige leeftijd mogelijk is; Overwegende dat op 22 maart 2018 de dienst Voogdij, in aanwezigheid van een tolk die de taal Pashtou spreekt, met Jongheer N.S.Z. een gesprek heeft gehad, waarbij hij aangeeft niet te weten wat zij precieze geboortedatum is;

Overwegende dat het Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen te Pakistan op 9 februari 2019 aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft bevestigd dat de Pakistaanse *Proof of Registration* voor Afghanen authentiek is; dat bijgevolg voorrang wordt gegeven aan de geboortedatum die door het Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen werd geregistreerd;"

Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt echter op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast.

Verzoeker kan, gelet op deze beslissing, niet dienstig verwijzen naar het gevoerde leeftijdsonderzoek, noch naar zijn verklaringen met betrekking tot zijn leeftijd. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat voorrang dient te worden gegeven aan de geboortedatum die wordt vermeld op de Pakistaanse "*Proof of Registration*" kaart toont immers aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische instanties te misleiden met betrekking tot zijn leeftijd.

Het door verzoeker neergelegde Pakistaans schoolattest (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 5) kan geen afbreuk doen aan de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat dit attest een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, nu dit werd opgesteld na verzoekers aankomst in België en zijn eerste persoonlijk onderhoud en louter gebaseerd is op zijn eigen verklaringen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zulke argumentatie niet volstaat om de authenticiteit of bewijswaarde van dit document te betwisten, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontfagen. De Raad merkt tevens nog op dat het attest vermeldt dat verzoeker geboren is op 15 maart 2000, hetgeen tegenstrijdig is met zijn verklaringen bij aanvang van de procedure dat hij geboren werd op 31 oktober 2000. Dergelijke vaststelling doet andermaal afbreuk aan de bewijswaarde van dit document.

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Afghanistan. Immers, indien verzoeker daadwerkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct informeert over zijn identiteit, plaatsen van eerder verblijf en de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid. Het manifest misleidende karakter van verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, tijdens zijn persoonlijk onderhoud en in zijn verzoekschrift doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn nood aan internationale bescherming. Waar in de aanvullende nota van 23 september 2019 wordt aangevoerd dat verzoeker valse verklaringen aflegde over zijn verblijf in Afghanistan omdat hij vreesde als Pakistaanse onderdaan te worden beschouwd en naar Pakistan te worden gerepatriëerd, wijst de Raad erop dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, en 'vrees' geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn verblijf of asielmotieven te debiteren. Verzoeker werd er van bij aanvang van de procedure uitdrukkelijk en herhaaldelijk gewezen op het belang de waarheid te spreken. Bovendien werd hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud meermaals erop gewezen dat Afgaanse onderdanen niet worden gerepatriëerd naar derde landen, maar naar hun land van herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 16, p. 18-20), zodat niet kan worden aangenomen dat hij nog steeds vreesde als Afgaanse onderdaan naar Pakistan te worden gerepatriëerd. Er kan aldus slechts worden vastgesteld dat verzoeker verkoos de raadgevingen van de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming niet te volgen. Zijn voorgaande toegegeven leugenachtige en verzonnen verklaringen, samen genomen met de vaststelling dat er indicaties zijn dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke oorspronkelijke regio in Afghanistan, doen dan ook vermoeden dat verzoeker zelf meent dat zijn werkelijke profiel, herkomst en redenen voor zijn komst naar België geen internationale bescherming rechtvaardigen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in het district Rodat in de provincie Nangarhar, doch gelet op het feit dat verzoeker zijn (actuele) band met het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat immers dat hij zijn werkelijke regio van herkomst of bestemming in Afghanistan niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP